

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی - کابل

۰۵ جولای ۲۰۱۹

خودفروشی به "داوود راوش" محدود نمی ماند!

پنجشنبه- ۱۳ سرطان ۱۳۹۸ - کابل: امروز علنی گردید که "داوود راوش" رهبر به اصطلاح "حزب آبادی"، حزبش را در ازای گرفتن هشت لک افغانی به وساطت و میانجیگری "امر الله صالح" به تیم انتخاباتی "غنی احمدزی" به فروش رسانیده به آنها تعهد نموده است که در انتخابات پیش رو، با تمام قواء از آنها حمایت نماید. در یادداشت امروز خواهم کوشید تا از شخصی ساختن و تجرید یک روند خاینانه جلوگیری نمایم:

۱- نخستین مسأله در این مبحث، برخورد نسبت به ماهیت احزاب، سازمانها و تمام نهادهائی است که در یک کشور تحت اشغال به وجود می آیند، متعهد به قانون اساسی دولت دست نشانده هستند، نهاد های شان را در ارگانهای اداری دولت دست نشانده ثبت می نمایند و غرض از ایجاد نهاد شان را واضح و آشکار تقویت نظام مستعمراتی اعلام می دارند. وقتی هدف از ایجاد یک نهاد و علت غائی به وجود آمدنش، تقویت نظام مستعمراتی محصول اشغال باشد، معنای مستقیم این حرف آن است که بانیان و سازندگان آن نهاد، نه مبارز اند، نه آزادیخواه اند و نه انقلابی و دارای عرق ملی. بلکه عناصری اند کاسبکار، خود فروش و میهن فروش که می خواهند متاع شان را در بازار مکاره سیاست به فروش برسانند.

این جمع نه بیل زده اند و نه کلنک، نه کارگر هستند و نه هم دهقان، دنیای امروز هم به مانند گذشته نیست که کسی دنبال یک گنج مخفی به راه بیفتند و سرانجام چون "دومونت کریستو" به گنج مخفی دست یابد و یا هم صاحب چراغ علاءالدین گردد و در افسانه ها زندگانی نماید. واقعیت آن است که می باید برای زنده ماندن کارکرد و جان کند؛ حال آنهایی که اشتباهی سیری ناپذیری دارند از یک جانب نمی توانند با حاصل کار بخور و نمیر قناعت نمایند و از جانب دیگر می خواهند در اسرع وقت صاحب پول و مکننت گردند و یک خرده سواد هم دارند، لذا خرده سواد شان را بر شرف و وجدان شان گذاشته، آن را در بازار مکاره سیاست به فروش می رسانند.

این همان کاریست که "داوود راوش" و حزبش انجام داده و این همان کاریست که تمام احزاب رجستر شده در وزارت عدلیه دولت دست نشانده تاحال انجام داده و من بعد نیز انجام خواهند داد. از همین رو نباید قضیه را به این و یا آن شخص خلاصه نمود یا درخت را دید و جنگل را فراموش کرد. این روند خاینانه بین تمام نهاد ها به شدت جریان داشته، هریک به نحوی خود را عرضه می نماید، یکی مخفی و آن دیگری علنی.

۲- این که راوش خود و حزبش را به قیمت هشت صد هزار افغانی به فروش رسانده، برای "راوش" نه بار اول است و یقیناً بار آخر هم نمی ماند. چه این را می دانیم که "راوش" یک تن از اعضای پرچم است که خودفروشی، وطنفروشی و خیانت به وطن را از همان آغاز در مکتب خیانت و غدر "ببرک کارمل" فرا گرفته تا امروز در پیوند با نور احمد نور، به کارش ادامه داده است. گذشته از آن از وقتی روی پای خودش ایستاده شده و حزب سازی به مثابه سریع الثمر ترین پروژه عاید داشته است، با همین حزب در سال ۲۰۱۴، آلمان با میانجیگری "ضیاءمسعود" خود را به قیمت بیست هزار دالر به فروش رساند. قیمتی که بر مبنای تبادل اسعار، دوچند قیمت امروز بوده است.

۳- نصف قیمت شدن نشان از آن دارد که یا "امرئله صالح" در امر خرید افراد نسبت به "ضیاءمسعود" خبره تر است و یا اصولاً طرف مقابل دیگر حاضر نیست برای انسان خود فروشی چون "راوش" قیمت بیشتر بپردازد.

هموطنان گرامی!

این را باید بدانید که تمام احزاب و نهاد ها مراکز معامله، مال بازار و نخاس اند. با یک تفاوت که در نخاس های سنتی، حیوانات به فروش می رسند مگر در اینها، انسانها با وجدان و شرفش یکجا حراج می گردند. پس اگر نمی خواهید به مانند حیوانات زبان بسته به فروش برسید، از همین اکنون دامن تان را از لوٹ شرکت در این بازی های استعماری لکه دار نسازید. مطمئن باشید با امتناع تان از شرکت در چنین روند خاینانه ای اگر هیچ چیزی به دست نیایید حد اقل وجدان تان آسوده خواهد ماند.

سرکها ما را می طلبد!!